

86. Møde.

Fredag den 28 Marts Kl. 5⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1856).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finans-aaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1857).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Statsministeren.

Efter at Tinget havde givet sit Samtykke til Sagens Foretagelse, gik man derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1857).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) rettede ved første Behandling et Spørgsmaal til mig om Statens og Bankens Delkrederefond, som ikke omtales paa Regnskabet for 1922—23. Som jeg allerede tidligere har sagt, blev Fonden i sin Tid oprettet efter Konference mellem Nationalbanken, Finansministeriet og den kongelige Bankkommissær til Imødegaelse af eventuelle Tab, og Staten og Banken lodtager i det Forhold, hvori de ellers er Lodtagere: $\frac{1}{4}$ og $\frac{3}{4}$. Men der var altsaa ingen Fortjeneste for Staten, forinden dette var endeligt fastslaaet, Fonden var kun til Sikkerhed for eventuelle Tab. Da nu Banken senere havde Tab, brugte den Fonden til Afskrivning heraf, og derved er der altsaa ikke blevet nogen Gevinst for Staten. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem mener, at det skulde have indvirket paa Nationalbankens Udbytte, og det er et Spørgsmaal, som jeg tror, Nationalbanken i Fremtiden vil have sin Opmærksomhed nøje henvendt paa, idet Ministeriet ogsaa med Nationalbanken meget indgaaende har diskuteret Spørgsmaalet om Udbyttepolitik.

Brandes: Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningen. Forholdet er jo ganske, som den højtærede Justitsminister siger, at Staten kun er interesseret med $\frac{1}{4}$ efter de almindelige Regler. Men det, jeg tillod mig at fremhæve, var, at der blev en Mulighed for, at Delkrederefonden, hvori Staten har denne Andel, forsvandt samtidig med, at Udbyttet opretholdtes i det Om-